

Eva Heimdal

SKRALDE MONSTER

Illustreret af
Petra Obrovská

LINDBAK + LINDBAK

Eva Heimdal

SKRALDE MONSTER

Illustreret af
Petra Obrovská

Trille, Lau og Malou
tog hen til parken for at lege.
De løb om kap.
"Jeg kommer først," råbte Lau,
men Trille satte en vild spurt ind
og slog ham.
"Vent på mig," sagde Malou.
"Det er svært at løbe i de her sko."

Da de nåede frem til parken, var de meget tørstige.
Trille kom i tanke om, at hendes mor havde givet dem
noget at spise og drikke med i rygsækken.

Slurp, glug, uhmmm. De drak juice og spiste sandwiches.
Så begyndte de at lege.
Malou havde sin nye, blå bold med, og de kastede den
til hinanden.

Nu ville Trille hen til den lille sø i parken.

Lau så en frø.

”Se, den hoppede ned i vandet!” råbte han.

De løb tættere på for at se frøen svømme.

De havde det så skægt, at tiden bare fløj afsted.

Ingen af dem lagde mærke til, at noget holdt øje med dem inde fra busken.

Lau ville vise pigerne, hvor god han var til fodbold.

Han sparkede hårdt til bolden. Den fløj langt og ramte Trille lige i ansigtet. Åh, nej! Trille begyndte at græde. Hendes næse blødte.

"SE NU, HVAD DU HAR GJORT!"

Malou råbte ad Lau, mens hun prøvede at stoppe Trilles næseblod med nogle servietter.

"Det må du undskylde. Det var ikke med vilje." sagde Lau.

Trille var rasende. Virkelig rasende.
Hendes næse var øm og rød.
Hun tog en plastikflaske og kylede den mod Lau.
Han undveg den, og flasken fløj ind i buskene.
"Jeg har jo sagt undskyld," råbte Lau tilbage.

Nu begyndte Lau også at græde.
"Vil I ikke nok holde op. Begge to!" sagde Malou.
En fugl fløj over dem,
og en kæmpe fugleklat ramte Lau og Trille.

Det så komisk ud, og de begyndte alle tre at grine.
"Se, fuglen vil også gerne have,
at I stopper med at skændes," fniste Malou.
De var gode venner igen.

I busken var der stadig noget, der
holdt øje med børnene.
Det havde store øjne. Det var grønt.
Og det lugtede forfærdeligt.

Det fulgte efter dem og spiste sig
stor og tyk imens.
Der var masser at spise.

Det var ved at blive sent.
Trille huskede pludselig, at hendes mor havde
givet dem penge til is.
Hvis de skyndte sig, kunne de nå det.
"Jeg vil have en jordbæris," sagde Malou.

Nej! Nej! Nej! Malou tabte sin is. Nu var det hendes tur
til at græde. Heldigvis havde de penge nok til at købe en ny.
Pludselig kunne de høre en klokke ringe. 1-2-3-4-5-6.
De havde lovet at være hjemme klokken seks,
og de var allerede for sent på den.

De løb hjemad, så hurtigt de kunne.
Trille var bange for, at hendes mor blev sur over,
hun kom for sent.
Lau og Malou boede på den anden side af vejen,
og hun råbte til dem: "Vi ses i morgen."

Det havde været sådan en dejlig dag i parken.
Trille følte sig meget træt.
Da far sagde, at det var sengetid, prøvede hun ikke engang at få ham til at læse en historie mere.

Noget vækkede Trille.
Noget meget uhyggeligt.
Det var under sengen.
"Gå væk," råbte hun.

Væsenet under sengen kom frem.
Det så mærkeligt ud.
"Hvem er du?" spurgte Trille.
"Jeg er et skraldemonster."
Han virkede ikke særlig skræmmende.
"Hvor kommer du fra?"
"Du og dine venner lavede mig," sagde den.

“MOR!”

Trille kaldte, og mor løb ind og tændte lyset.

”Hvad er der galt? Har du haft mareridt?”

Trille pegede på sin gæst.

”Nej. Der er et skraldemonster her, og det siger, at jeg har lavet det.”

Først så mor overrasket ud, så sagde hun:

”Aha, nu forstår jeg, hvor det er kommet fra.

Det har fulgt efter dig fra parken!”

”... men hvorfor? Hvad vil det?” spurgte Trille.

”Jeg vil gerne hjem. Jeg kan ikke lide det her rod,”
sagde skraldemonstret.

Trille kiggede på sin skraldespand.

”Men er skraldespanden ikke et klamt sted at være?”

Skraldemonstret rystede på hovedet.

”Nej, slet ikke. Det er sådan, at jeg kan forandre mig
til noget nyt.”

”Nyt?” Trille forstod det ikke.

”Jo, jeg kan blive til dine nye gummisko. Eller jeg kan
holde dit hus varmt.”

”Nu tror jeg, at jeg forstår.”

Trille hoppede ned på gulvet.

”Lad mig hjælpe dig,” sagde hun og puttede det i
skraldespanden.

”Tak,” svarede skraldemonstret.

Trille var glad igen, men hun kunne ikke lade være med at undre sig.
Skraldemonstret sagde, at det var mig og mine venner, som lavede det, men jeg forstår ikke helt hvordan?

Kan du hjælpe Trille?
Kan du regne ud, hvor skraldemonstret kom fra?

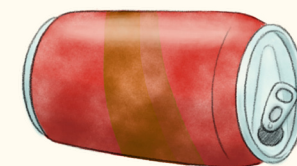
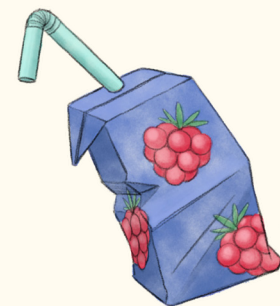

Hjælp Trille
med at finde skraldet i skoven
og i havet.

Hvor meget skrald
kan du finde?

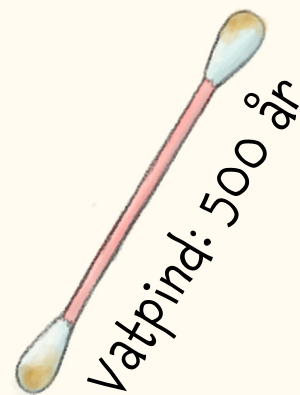
Det tager lang tid for skrald at blive
nedbrudt i naturen.

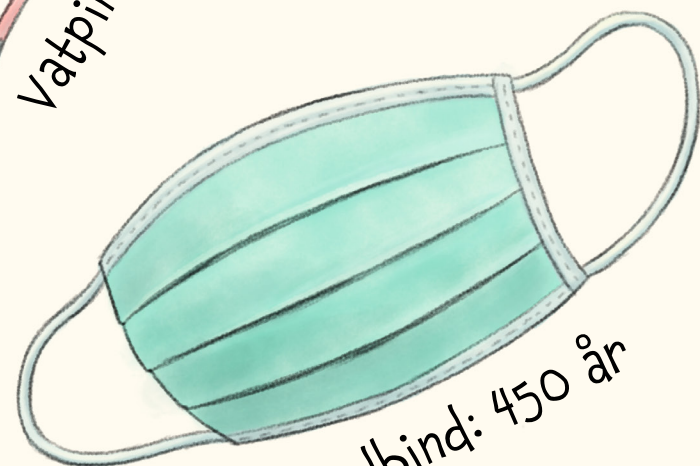
Hvor lang tid tror du,
det tager?

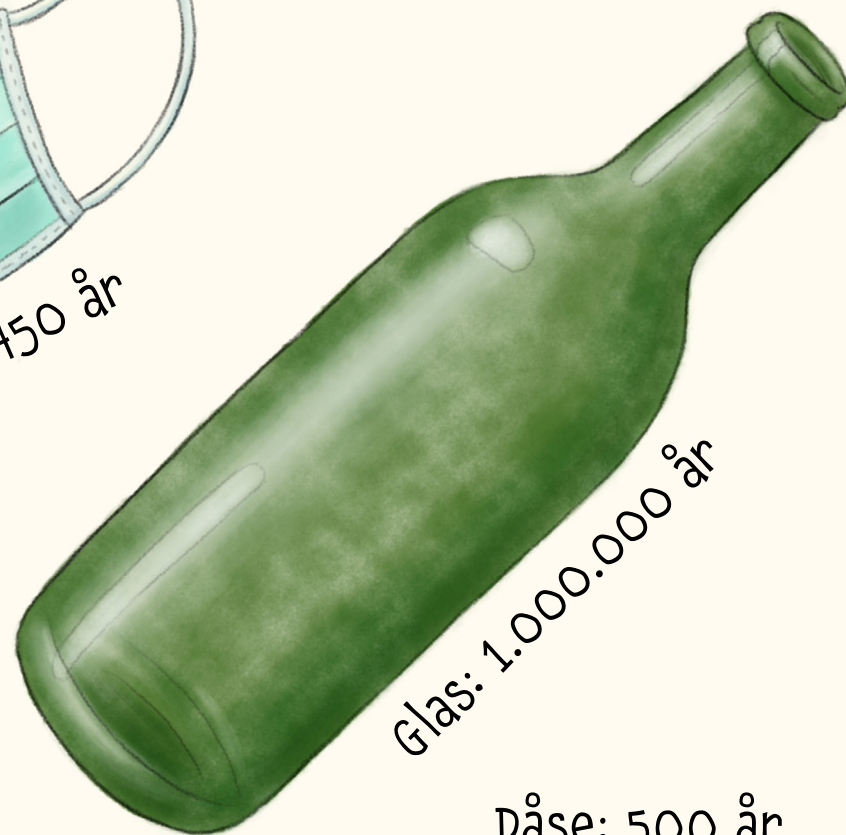
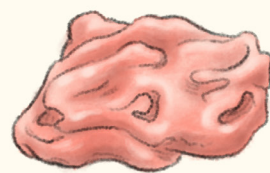

Vatpind: 500 år

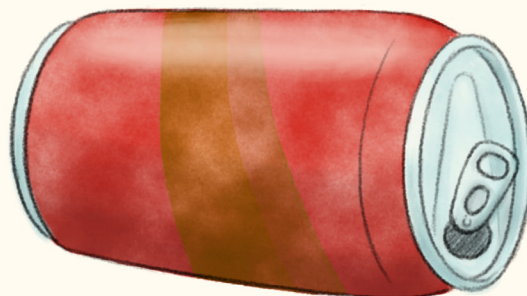
Mundbind: 450 år

Tyggegummi: 5-25 år

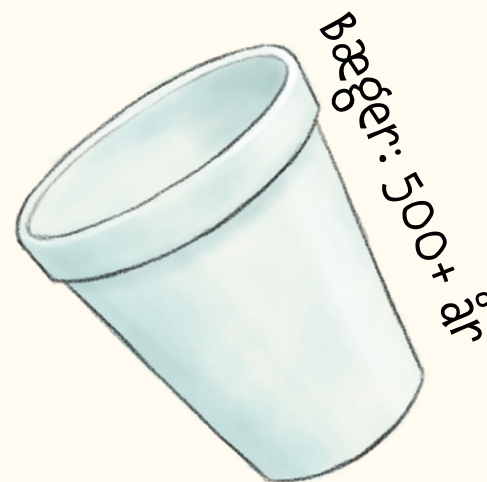

Glas: 1.000.000 år

Dåse: 500 år

Papir: 0,5 år

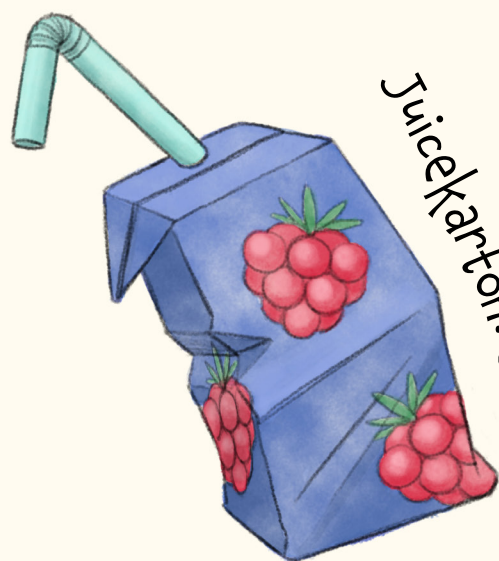
Bægger: 500+ år

Ballon: 1-4 år

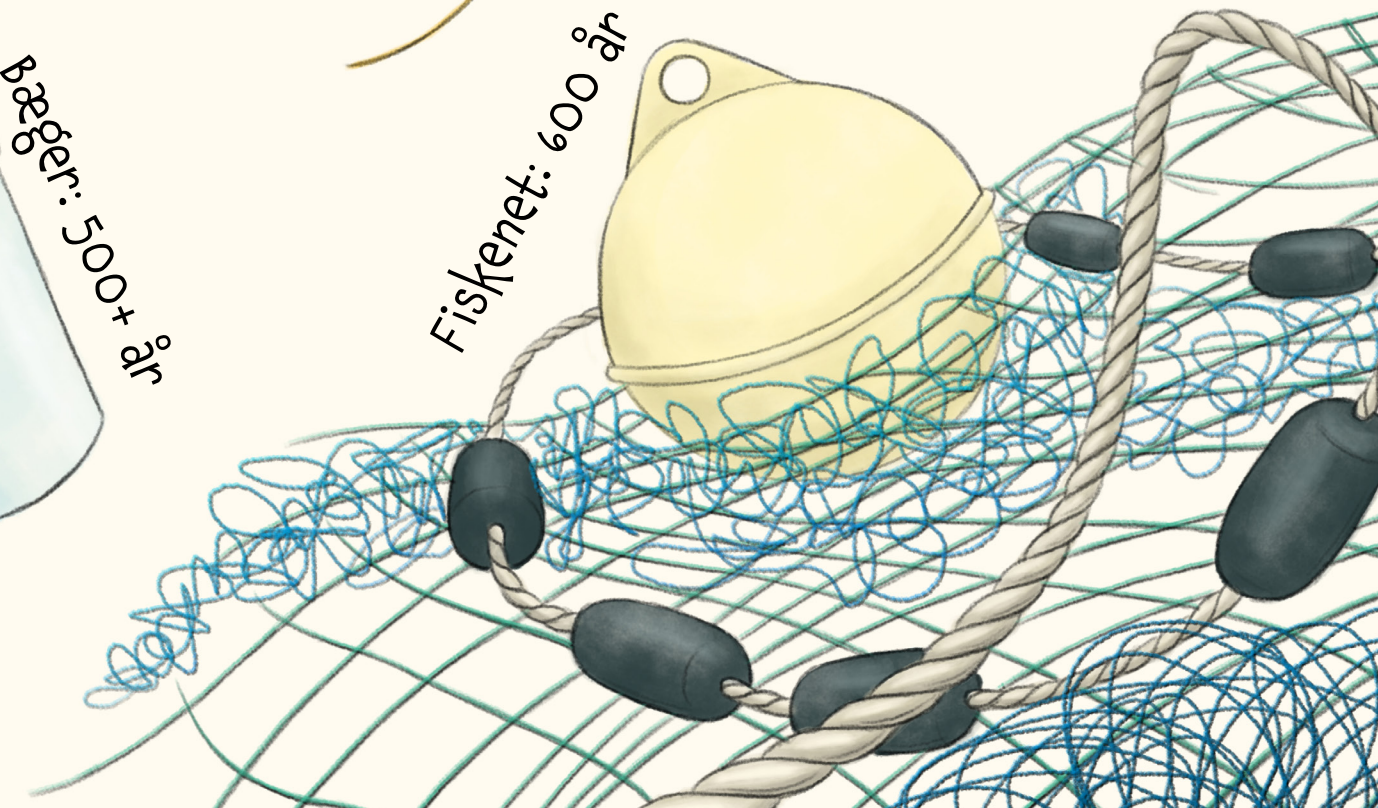

Cigaretskød: 1-5 år

Juicekarton: 5 år

Fiskenet: 600 år

SKRALDEMONSTER

© LINDBAK + LINDBAK 2022

OMSLAGSDSIGN OG ILLUSTRATIONER: PETRA OBROVSKÁ

TRYK: SCANDINAVIAN BOOK

1. UDGAVE, 1. OPLAG, 2022

ISBN 978-87-93695-48-1

BOGEN ER TRYKT PÅ GENBRUGSPAPIR.

ENGANG VAR DEN MÅSKE EN PIZZABAKKE, EN AVIS ELLER SÅGAR ET SKRALDEMONSTER.

SKRALDEMONSTER er en bog til forældre, bedsteforældre og pædagoger, der gerne på en sjov måde vil lære børn, at det er noget skidt at smide skrald i naturen.

I bogen møder vi Trille, Lau og Malou, der leger i parken. De hygges så meget, at de glemmer tiden, og de glemmer også at samle deres skrald op. Men noget i busken holder øje med dem. Noget i busken spiser sig større, for hvert et stykke skrald, de smider. Det er et skraldemonster.

Skraldemonstret er ikke farligt. Han vil bare rigtig gerne i skraldespanden.

Bogen indeholder også viden om nedbrydningstiden på de forskellige skraldetyper og find-et-stykke-skrald-sider.

En oplagt højt-læsningsbog for børn på 3-7 år eller som læselv-bog for de lidt større børn.